

III+

Stojna

50

**

Področje:	Kočevsko in Gorjanci
Območje:	na hrib, ki se dviga nad Kočevjem
Izhodišče:	Kočevje (464 m n.v.)
Karte:	Kočevsko 1: 50 000; Atlas Slovenije 186,202
Dolžina (km):	36
Višinska razlika (m):	750
Čas vožnje:	4:15
Nošenje kolesa:	0
Zahtevnost vzpona:	iz Kočevja do odcepa za Fridrihštajn V 3; od tod do Gozdne kočje V 4; začetni del pešpoti na Fridrihštajn V 5 - V 6; po kolovozu od Gozdne kočje do Koče pri Jelenovem studencu V 5 z odseki V 6; drugo V 2 in V 3
Zahtevnost spusta:	po kolovozu s Fridrihštajna S 4; po drugi polovici kolovoza Gozdna kočja - Koča pri Jelenovem studencu S 4; po markiranem kolovozu od odcepa pod Ložinskim vrhom do doline S 4 - S 5; drugo S 1 in S 2
Zahtevnost skupaj:	III+
Značilnosti:	ob sicer majhni višinski razliki zelo razgibana in mestoma precej zahtevna tura; ker poteka ves čas po gozdu, jo lahko brez težav izvedemo tudi v vročini.
Najnižja točka:	460 m n.v.
Najvišja točka:	967 m n.v.
Višinski diagram:	

Stojna

OPIS

▲ Iz Kočevja (464 mn.v. ↑ **[1]**) gremo po asfaltni cesti do mostička, širokega ravno za avtomobilske kolesnice. Prečkamo reko Rinžo in se po ravnem odpeljemo do parkirišča v drevoredu pri šoli. Od tod nadaljujemo po makadamski cesti do križišča (465 m n. v. ← **[2]**), kjer zavijemo levo (Desna smer pelje v smeri oznake za avtoodpad.). 600 m naprej se pri hišah desno in navzgor odcepi asfaltna cesta, ki pelje do kamnoloma (Te ni na kartah!). Nadaljujemo naravnost in po ravnem v bolj strnjeno naselje. 750 m naprej pridemo na križišče (465 m n. v. → **[3]**) in asfaltno cesto. Tu zavijemo desno (Leva smer pelje v mestno središče.). Peljemo se mimo odcepa asfaltne ceste, ki gre navzgor k hišam, do naslednjega odcepa (470 m n. v. → **[4]**), ki je malo naprej. Tu zavijemo desno in nadaljujemo v položen klanec do kažipot, ki označuje različne

smeri cest in markiranih poti. Gremo naprej, v smeri Fridrihštajna in Mestnega vrha. Malo naprej od kažipota je konec asfalta. Nadaljujemo v zmernem, razmeroma neenakomernem vzponu po dobri makadamski cesti (V 3). Na razcepu (540 m n. v. ←← [5]) zavijemo ostro levo (Cesta, ki gre naravnost, pelje v smeri oznake Mestni vrh.), v smeri oznake Fridrihštajn. Nadaljnji vzpon je bolj strm in enakomeren (V 3 - V 4). Na križišču (620 mn.v. ↑ [6]) gremo naravnost (Levi odcep pelje v Livold in na Štalcerski preval.) in nadaljujemo po še nekoliko bolj strmem klanecu (V 4). V dolgem, zahtevnem vzponu se pripeljemo na izrazit oster desni ovinek (810 m n. v.). Tu se odcepi markirana pešpot, ki gre naravnost, mi pa nadaljujemo po cesti. 100 m naprej prečka cesto ozek kolovoz. To je markirana Grajska pot. Na naslednjem križišču (850 m n. v. ←← [7]) zavijemo ostro levo, v smeri oznake za Fridrihštajn (Cesta, ki zavije desno in navzdol, pelje v smeri oznake za Mestni vrh.). V strmem vzponu se peljemo mimo odcepa (880 mn.v. ↑ [8]) markiranega kolovoza, ki zavije desno (To je pot do Koče pri Jelenovem studencu.). Nadaljujemo na izravnavo pri Gozdni koči, kjer je križišče (900 m n. v. ← [9]). Na njem zavijemo levo (Desna smer je krožna cesta, ki pelje pod Suhim hribom in Livoldskim vrhom.). Kolesarimo po ravnem okoli hriba. 250 m naprej od križišča zavijemo s ceste (905 m n. v. → [10]) desno na ozek, markiran kolovoz, v smeri oznake za Fridrihštajn. Nadaljujemo v izjemno strm klanec (V 5 - V 6), ki postane kmalu prestrm za vožnjo (960 mn.v. ↓ [11]). Zadnje metre do razvalin moramo peš (Tudi za spust teren ni primeren.).

▼Spust po kolovozu do ceste (905 m n. v. ← [10]) pelje po smeri vzpona (S 4). Nadaljujemo po ravnem nazaj do Gozdne kočice (900 m n. v. → [9]) in navzdol do omenjenega odcepa (880 m n. v. ← [8]) markiranega kolovoza.

▲Tu zavijemo s ceste levo, v smeri oznake za Mestni vrh. Sledita dva kratka, a izjemno zahtevna vzpona (V 5 - V 6) z vmesno izravnavo. Za drugim, predvsem zaradi kamnite podlage izjemno težavnim klanecem, pridemo na izravnavo (940 m n. v. ↑ [12]), kjer se kolovoz razcepi. Desni krak pelje v smeri oznake za Mestni vrh, levi, po katerem gremo mi, pa k Ledeni jami in koči.

▼Nadaljujemo po valovitem terenu, potem pa pridemo v položnem spustu po razdrapani podlagi (S 4) na cesto (890 m n. v. → [13]). Zavijemo desno (Leva smer pelje v smeri oznake za Ledeno jamo.) in se peljemo mimo Koče pri Jelenovem studencu, ki je na desni.

▲Nadaljujemo v položnem vzponu na izravnavo (930 m n. v.).

▼Sledi rahel spust do križišča (900 m n. v. ← [14]) pri Gozdni koči (Teh je na Stojni veliko; na zemljevidih se jih večina imenuje kar Gozdna kočica.). Tu zavijemo levo (Cesta, ki gre naravnost, pelje v Kočevje.). Naslednjih nekaj sto metrov se peljemo po ravnem. Kolesarimo mimo odcepa slabe gozdne ceste, ki zavije levo (Ta pelje k Ledeni jami.) do križišča (900 m n. v. → [15]) pri naslednji gozdni koči.

▲Zavijemo desno (Levi odcep je krožna cesta.) in se pričnemo zmerno strmo vzpenjati. Po dobrem kilometru od križišča pridemo na izravnavo (980 m n. v.), kjer se prične spust.

▼V dolgem, položnem spustu po slabi cesti, ki pelje po zahodnem pobočju Stojne, se

pripeljemo na križišče (875 m n. v. → [16]), kjer zavijemo desno (Leva cesta, ki se še naprej spušča, pelje okoli Stojne.) in navzgor po kratkem klancu. Nadaljujemo po ravnem. Peljemo se mimo gozdne kočice Bivaki (900 m n. v.), ki je malo pod nami na desni strani ceste in naprej do križišča (865 m n. v. ← [17]) pri Gozdni koči. Tu zavijemo levo (Desna smer pelje v Kočevje.).

▲V položnem vzponu kolesarimo po vzhodnem pobočju Stojne do razcepa (915 m n. v. ↑ [18]). Na njem gremo naravnost (Leva, slabša cesta, pelje okoli Slovenskega vrha.). Nadaljujemo v glavnem po ravnem ali rahlo navzgor, vse do križišča (920 m n. v. → [19]).

▼Tu zavijemo desno (Leva smer pelje okoli Stojne.) in v zmernem spustu odkolesarimo do naslednjega križišča (800 m n. v. ← [20]) pri Gozdni koči. Na njem zavijemo ostro levo (Desna smer pelje v Kočevje.). Nadaljujemo položno navzdol. 250 m naprej od križišča, na začetku blagega levega ovinka, zavijemo s ceste (780 m n. v. → [21]) desno na slab, markiran kolovoz, ki je zaradi kamenja in vej zahteven (S 4 - S 5). Kmalu pridemo na cesto (720 m n. v. ↑ [22]), ki jo prečkamo in rahlo levo poiščemo nadaljevanje markiranega kolovoza. Sledi enako zahteven spust. Nižje (600 m n. v. ↓ [23]) prečkamo še eno cesto. Rahlo desno poiščemo nadaljevanje nekoliko bolj zaraščenege, a še vedno markiranega kolovoza. Po njem se spustimo do asfaltne ceste (470 m n. v. → [24]) Ribnica - Kočevje, pri bencinski črpalki in gostišču Tušek. Zavijemo desno (Leva smer pelje v Ribnico.). Naslednjih nekaj kilometrov do odcepa za Slovensko vas kolesarimo po ravnem. Tu (470 m n. v. → [25]) gremo desno. V središču vasi zavijemo še enkrat desno, potem pa na prvem razcepu (472 m n. v. ← [26]) levo. Nadaljujemo po makadamski cesti in prečkamo most čez Rinžo. Peljemo se ob robu velikega travnika do križišča (475 m n. v. ← [27]), kjer zavijemo ostro levo (Desna smer pelje k izviru Rinže.) in gremo mimo prostora za vaške veselice.

▲Nadaljujemo deloma po ravnem, deloma zmerno navzgor, vse do križišča (470 m n. v. → [28]) pri Rožnem studencu. Tu zavijemo desno (Leva cesta pelje čez Rinžo v Kočevje.), v smeri oznake za Mestni vrh. Sledi kratek klanec navzgor in še eno križišče (490 m n. v. ← [29]).

▼Tu gremo levo in navzdol (Odcep, ki zavije desno in navzgor, pelje na Mestni vrh.). Kolesarimo mimo avtoodpada in romskega naselja. Na naslednjem, že prevoženem križišču (465 m n. v. ← [2]), zavijemo levo in se pripeljemo na izhodišče - v Kočevje.

KOMENTAR

Tura, ki se prilze v poletni vročini, saj poteka ves čas po lepih gozdovih. Če se potrudimo in poskušamo odkolesariti tudi tiste odseke, ki so najbolj zahtevni, bomo na koncu ugotovili, daje bilo kolesarjenje kljub majhni višinski razliki kar naporno.

KOLESARSKI SERVIS

Kočevje, Lovšin Fravc, Remihova 21, tel. 061853 682

